

все негова. Кои сж причинитѣ, че той е измѣнилъ своето движение и постоянно подронва брѣговетѣ? Всички рѣки въ България сж съ ронливи брѣгове. Защо е това? Това не казвамъ азъ, Дунавътъ го казва. Дунавътъ пита: какво може да ми даде за въ бъдаще България? Въ България е силно развито качеството да руши. Той трѣбва да прѣвърне тази разрушителна сила въ творческа. Той трѣбва да смекчи тази разрушителна сила и да я привърне въ творческа, въ съграждаща. И ако българинътъ успѣе да я смекчи, отъ него великъ човѣкъ ще стане. Защото кяселинитѣ, които има българинътъ, могатъ да се използватъ само при благоприятни условия. Казвамъ това обаче е едната страна само. Българинътъ е поставенъ при извѣстни условия, и той трѣбва да ги разбира, трѣбва да разбира тия динамически сили, които минаватъ прѣзъ него. Той трѣбва да разбира всички течения, които минаватъ прѣзъ България. Българитѣ още не знаятъ, че и подъ тѣхъ живѣятъ множество същества.

Но да оставимъ тия въпроси. Нека разгледаме нѣкои отъ отличителнитѣ черти между българина и англичанина. Като се срещнатъ двама англичани, които сж огорчени единъ отъ другъ, ще ги видишъ, единиятъ удря съ юмрукъ въ лицето на другия, и той му отвърща съ същото. Въ нѣколко минути „трака-трука, трака-трука“, видишъ че се задоволели. Като се ударятъ въ носа, съ това искатъ да си кажатъ единъ другъ: ти ще мислишъ добре, разбирашъ ли! — и работата се свършва. Българитѣ пъкъ като се огорчатъ единъ другъ, другояче се разправятъ: единиятъ вземе единъ колъ, и другиятъ вземе единъ колъ и се набиватъ хубаво,